

РЕШЕНИЕ

№ 7636

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8562** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от А. Х. Р. срещу Решение от № 3129 от 03.07.2023 г. по АНД № 9484/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление №22-4332-003397/17.03.2022 г., издадено от Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, с което НП на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, на А. Х. Р. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора СРС е разгледал случая повърхностно, предубедено и едностранчиво, без да обсъди фактите и доказателствата, които оневиняват наказаното лице. В тази връзка сочи, че по категоричен начин се установило, че отразеното в АУАН и талон за медицинско изследване (Т.) от полицейските служители не отговаря на действителната фактическа обстановка. Позовава се на нарушени разпоредби от Наредба №1/2017 г., тъй като не е била гарантирана възможността му своевременно да се придвижи до посоченото лечебно заведение за даване на биологични проби за изследване, поради ненужно

дългата продължителност на полицейската проверка, като отразения по-ранен час на изготвяне на необходимите документи, различен от действителния час на връчването им, го е поставило в невъзможност да стигне в указаното време до определеното лечебно заведение. Като причина за отказа си да бъде тестван сочи, че тестът не е бил разпечатан в негово присъствие, а това го усъмнило за неговата цялост, качество, съхранение, а освен това се усъмнил за опит за нерегламентирани взаимоотношения, тъй като бил поканен зад патрулния автомобил, където било мръсно и разхвърляно. Тези обстоятелства вписал като възражения в съставения АУАН. Навежда доводи, че в разрез с императивните норми на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН в оспореният акт не е посочено коя точно хипотеза на чл.174, ал.3 ЗДвП се твърди, че е нарушена, което нарушава правото му на защита. По тези съображения се иска отмяна на решението на СРС и на потвърденото с него НП. Претендират се направените по делото разноски.

В съд.з. касационният жалбоподател А. Х. Р., чрез адв.Т., поддържа жалбата срещу решението на СРС.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, не се представлява в съд.з. и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи, становищата на страните и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателно постановление №22-4332-003397/17.03.2022 г., издадено от Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 07.03.2022 г., в 02:00 часа, в [населено място], по [улица], по данни на свидетели-очевидци АП 81/83, с посока на движение от [улица]към [улица], касаторът А. Х. Р. управлява лек автомобил „А. КУ7“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на П. Б. Г., като при спиране на водача за проверка на [улица], същият отказва да бъде изпробван за установяване на наркотични вещества или техни аналози с D. test 5000, ARLN - 0103, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

Актосъставителят отразил в съставения АУАН, че водачът е уведомен за започване на ЗППАМ №586/07.03.2022 г., че на същия е издаден Талон за медицинско изследване №0006038 за ВМА, че в него остават 7 броя стикери, както и че е сам в автомобила, като описал и иззетите доказателства за извършеното нарушение. АУАН е надлежно предявен и връчен лично на касатора на същата дата - 07.03.2022 г., срещу подпис, с направено отбелязване, че има възражения, без да сочи какви. Р. не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН и не представил в законоустановения срок писмени възражения пред АНО, против направените в акта констатации.

Въз основа на направените констатации в съставения АУАН, при идентично

съдържание е издадено и процесното НП.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка в горния смисъл, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти относно доказване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с АУАН е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта. Налице са достатъчно доказателства относно авторството и факта на извършеното нарушение. Фактическите констатации, направени от въззивния съд въз основа на свидетелските показания и писмените доказателства, не са оборени от касатора.

Въпреки предоставената му възможност касаторът не е ангажирал доказателства за опровергаване изложените в АУАН и НП обстоятелства. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. В тази връзка, конкретното твърдение на Р., че тестът не е бил разпечатан в негово присъствие се изказва едва в жалбата до СРС срещу НП, като защитна теза, която остава недоказана. Твърдение в този смисъл липсва вписано във възражението в АУАН. Горното, също така, би имало значение при интерпретиране на резултатите от отказаното изследване, а не е основание за отказ от на проверката. Липсва направено възражение по АУАН и в смисъл, че проверката е приключила и талонът за медицинско изследване му е връчен едва в 03:18-03:20ч, а не както е посочен в него в 03:05ч., поради което е закъснял с десетина минути за изследването във ВМА. Но дори да се приеме, че талонът е предоставен в посоченото от касатора време, той е могъл да организира даването на пробата в определените му 45 минути, като например вместо да прибира колата си с „Дринк енд драйв“ до дома си и от там приятел да го закара до ВМА, е могъл да стигне до ВМА с „Дринк енд драйв“ за да даде проба своевременно и допълнително да прибере колата си. С оглед горното районният съд обосновано е приел за неоснователно възражението в касационната жалба, че за касатора е било фактически невъзможно да даде проба в определения му срок.

Направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП в относимата редакция предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в

кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв., които наказания са абсолютно определени. В хода на административно - наказателното производство, по никакъв начин не са опровергани фактическите констатации на административния орган, че касаторът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство. Наказание му е наложено за реализиран административно наказателен състав по чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. Правилна е правната квалификация на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП в НП.

В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът "или". Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта или употреба на наркотични вещества. В настоящият случай са реализирани и двете алтернативно предвидени хипотези на нормата. На водача е издаден талон за медицинско изследване за ВМА, копие от който е приложен по делото. Върху самият талон е положен собственоръчно подпис на касатора, което означава, че наказаното лице е било запознато със задължението си да се яви на медицински преглед. Посочено е също, че отказва проба с техническо средство. Няма данни да е изпълнено предписанието за медицинско изследване за установяване на наркотици в кръвта, което е дадено по време на проверката, чрез връчване на цитирания талон. Възраженията за обективна невъзможност на касатора да се придвижи от мястото, на което е извършена проверката от служителите на СДВР до медицинското заведение, в което е следвало да се яви, за да даде кръв за изследване, не могат да бъдат възприети като аргумент в подкрепа на тезата за неправилно приложение на материалния закон. В този аспект, касаторът е имал възможност, преценявайки конкретните обективни обстоятелства относно разстоянието, което следва да измине, за да се придвижи до медицинското заведение и времето, в което е трябвало да се яви, което е и максималното, предвидено в чл. 6, ал. 6, т. 2 от Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредбата), или да заяви желание да бъде проверен с техническото средство D. test 5000, ARLN - 0103, което е било на разположение на екипа служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР, явили се по разпореждане на ОДЧ, за да окажат съдействие на колегите си от СДВР. Предвид изложеното, съдът намира за неоснователни възраженията на касатора, относно неправилно тълкуване на установените факти, както и че същите са бланкетни и неконкретизирани.

Неоснователно е и възражението на касатора, че по първоинстанционното дело е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, като му е даден ход в отсъствие на жалбоподателя, който е бил нередовно призован, и на неговия процесуален представител. Видно от представените по първоинстанционното дело призовки - на л.14 и л.15, за първото съдебно заседание по него жалбоподателят и неговият адвокат са уведомени лично, двамата са участвали на заседанието, на което е приключило съдебното следствие, като са имали възможност да направят доказателствените си искания, от която са се възползвали, включително по отношение на показанията на разпитания в първото заседание свидетел. Районният съд

обосновано е отхвърлил тези искания, като е изложил съображения, че същите биха били релевантни, ако беше дадена проба с D. test 5000, при интерпретиране на нейните резултати.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, както и сочените в касационната жалба основания, настоящия касационен състав намира, че решението на СРС, с което е потвърдено НП, следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от № 3129 от 03.07.2023 г. по АНД № 9484/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.